

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері правової охорони інтелектуальної власності»

I. Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до Закону України «Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності під час дії воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України» (Голос України, 2022 р., № 84) та викласти в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності під час дії воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України

У зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України та введенням в Україні воєнного стану Верховна Рада України постановляє:

1. Установити, що:

1) з дня введення в Україні воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, зупиняється перебіг строків для вчинення дій, пов'язаних з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, що визначені законами України «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про охорону прав на компоновання напівпровідникових виробів», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про правову охорону географічних зазначень», «Про охорону прав на сорти рослин», іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цих законів, за виключенням строків встановлених для здійснення дій Національним органом інтелектуальної власності та/або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони прав на сорти рослин, а також строків, встановлених пунктами 1 та 2 статті 13 «Про охорону прав на

промислові зразки», пунктами 1 та 2 статті 9, абзацом першим пункту 8 статті 10, абзацом другим пункту 1 статті 15 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», частиною першою статті 15, абзацом четвертим частини п'ятої статті 16, абзацом третім частини восьмої статті 16, абзацом першим частини сімнадцятої статті 16, частиною першою статті 27 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», абзацом першим частини шостої статті 11, абзацом другим частини першої статті 13 Закону України «Про правову охорону географічних зазначень», абзацом другим частини п'ятої статті 11, частиною першою статті 22, частиною четвертою статті 28, абзацом першим частини першої статті 30, частиною третьою статті 30 Закону України «Про охорону прав на сорти рослин».

Майнові права інтелектуальної власності, строк чинності яких спливає на день введення в Україні воєнного стану або під час дії воєнного стану, чинність яких може бути підтримана відповідно до законів України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» та «Про охорону прав на сорти рослин», або строк чинності яких може бути продовжений відповідно до законів України «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», залишаються чинними до дня, наступного за днем припинення чи скасування воєнного стану.

З дня, наступного за днем припинення чи скасування воєнного стану, чинність таких прав може бути підтримана або строк їх чинності може бути продовжений, за умови сплати збору, у порядку, встановленому законами України «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на сорти рослин», та з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

З дня, наступного за днем припинення чи скасування воєнного стану, перебіг строків продовжується з урахуванням часу, що минув до їх зупинення.

Якщо на день введення воєнного стану залишалось менше одного місяця до закінчення строку продовження дії свідоцтва на торговельну марку, строку продовження чи підтримання чинності майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності, то відповідна дія щодо продовження строку чинності чи підтримання прав

вважається вчиненою вчасно, якщо вона вчинена не пізніше одного місяця з дня, наступного за днем припинення чи скасування воєнного стану.

2) У разі, якщо на день введення воєнного стану залишалось менше одного місяця до закінчення строку для подання документів (заяви, клопотання, заперечення, відповіді тощо) відповідно до законів України «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про правову охорону географічних зазначень», «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на сорти рослин» та нормативних актів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, то ці документи вважаються поданими вчасно, якщо вони подані протягом одного місяця з дня, наступного за днем припинення чи скасування воєнного стану;

3) фізичні особи та/або юридичні особи мають право подати документи (заяви, клопотання, заперечення, відповіді тощо), перебіг строку подання яких зупинено відповідно до пункту 1 частини першої цього Закону, без сплати зборів за поновлення, подовження або продовження строків, або за відновлення прав, передбачених відповідними законами та Порядком сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року № 1716 (із наступними змінами), за умови подання таких документів протягом одного місяця з дня, наступного за днем припинення чи скасування воєнного стану.

2. Внести зміни до Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 34 із наступними змінами):

1) у статті 1:

абзац п'ятий викласти в такій редакції: «свідоцтво - свідоцтво про державну реєстрацію промислового зразка, що видається в формі паперового та/або електронного документа»;

доповнити статтю абзацом двадцять сьомим такого змісту:

особи, пов'язані з державою-агресором - громадяни Російської Федерації, крім тих, що проживають на території України на законних підставах; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером), що має частку в статутному капіталі 10 і більше відсотків, якої є Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, крім того, що проживає на території України на законних підставах, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства Російської Федерації.

2) статтю 5 доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

«Якщо заявником вказано особу, пов'язану з державою-агресором, подання заявки вважається нікчемним правочином у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. За такими заявками діловодство припиняється, правова охорона промислового зразку не надається.»

3) статтю 16 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«До Реєстру не вносяться відомості стосовно прав на промисловий зразок, які належать або передаються особам, пов'язаним з державою-агресором, крім відомостей про підтримання чинності чи продовження строку чинності прав, відмови від прав, припинення чинності прав, інших відомостей, що підлягають внесенню на підставі рішення суду, а також відомостей стосовно примусового вилучення майнових прав інтелектуальної власності з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.»

4) пункт перший статті 18 викласти в такій редакції:

«Видача свідоцтва у формі електронного документа здійснюється НОІВ в десятиденний строк з дня державної реєстрації промислового зразка. За заявою особи, яка має право на реєстрацію промислового зразка, НОІВ видає свідоцтво у формі паперового документа. За видачу свідоцтва у формі паперового документа сплачується збір. Свідоцтво видається особі, яка має право на реєстрацію промислового зразка.»;

5) пункт перший статті 19 доповнити реченням такого змісту:
«Для власника міжнародної реєстрації зазначений строк становить три місяці від дати надсилання НОІВ до Міжнародного бюро ВОІВ повідомлення про повну чи часткову відмову у визнанні дії міжнародної реєстрації в Україні»;

б) пункт 6 статті 20 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Якщо правочин щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності стосується промислового зразка, власником або правонаступником якого є особа, пов'язана з державою-агресором, цей правочин вважається нікчемним у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності його змісту інтересам держави і суспільства, його моральним засадам, крім примусового вилучення з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом»;

7) статтю 24 доповнити пунктом третім такого змісту:

«Якщо власником промислового зразка є особа, пов'язана з державою-агресором, чинність прав на промисловий зразок може бути припинена за рішенням суду як така, що суперечить інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

Майнові права інтелектуальної власності на промисловий зразок, що належать особі, пов'язаній з державою-агресором, можуть бути примусово вилучені з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.»

8) у статті 25:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«Права на промисловий зразок (промислові зразки) за державною реєстрацією, за міжнародною реєстрацією, дію якої визнано в Україні, можуть бути визнані у судовому порядку недійсними повністю або частково щодо окремих промислових зразків у разі:

невідповідності промислового зразка умовам надання правової охорони, визначеним цим Законом;

наявності у зображенні промислового зразка ознак, що не були передбачені поданою заявкою;

здійснення державної реєстрації промислового зразка або визнання дії міжнародної реєстрації в Україні з порушенням прав інших осіб.»;

пункт 3 доповнити другим реченням такого змісту:

«У разі визнання прав за міжнародною реєстрацією недійсними повністю або частково НОІВ надсилає повідомлення про це до Міжнародного бюро ВОІВ.»;

пункт 4 після слів «державної реєстрації доповнити словами «(міжнародної реєстрації)»;

у пункті п'ятому слова «власником свідоцтва» замінити словами «власником промислового зразка»;

9) у статті 25¹:

Перше речення пункту 1 викласти у такій редакції:

«Будь-яка особа може подати до Апеляційної палати обґрунтовану заяву про визнання прав на промисловий зразок (промислові зразки) за державною реєстрацією, за міжнародною реєстрацією, дію якої визнано в Україні, недійсними повністю або частково на підставі невідповідності промислового зразка умовам надання правової охорони, визначеним цим Законом.»;

Пункт 3 викласти в такій редакції:

«Сторонами розгляду справи про визнання прав на промисловий зразок (промислові зразки) за державною реєстрацією, за міжнародною реєстрацією, дію якої визнано в Україні» недійсними в Апеляційній палаті є особа, яка подала заяву про визнання прав на промисловий зразок недійсними, та власник промислового зразка за державною реєстрацією, за міжнародною реєстрацією, дію якої визнано в Україні»;

пункт 6 після слів «Вимоги до заяви про визнання прав на промисловий зразок» та пункт 7 після слів «Заява про визнання прав на промисловий зразок» доповнити словами «за державною реєстрацією, за міжнародною реєстрацією»;

пункт 11 після слів «від дати державної реєстрації» доповнити словами «(міжнародної реєстрації)».

3. Внести зміни до Закону «Про охорону прав на компоновання напівпровідникових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 8, ст. 28 із наступними змінами):

1) у статті 1:

пункт 16 частини першої статті 1 викласти в такій редакції: «свідоцтво – паперовий та/або електронний документ, що підтверджує реєстрацію НОІВ компонування та засвідчує авторство і набуття права на це компонування»;

доповнити статтю 1 новим підпунктом 20 такого змісту:

«20) особи, пов'язані з державою-агресором - громадяни Російської Федерації, крім тих, що проживають на території України на законних підставах; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером), що має частку в статутному капіталі 10 і більше відсотків, якої є Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, крім того, що проживає на території України на законних підставах, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства Російської Федерації.».

2) пункт перший статті 4 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Подання заявки на реєстрацію компонування особою, пов'язаною з державою-агресором, вважається нікчемним правочином у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. За такою заявкою діловодство припиняється, правова охорона компонуванню не надається».

3) пункт перший статті 14 викласти в наступній редакції «1. Видача свідоцтва у формі електронного документа здійснюється НОІВ у десятиденний строк після державної реєстрації компонування. З заявою особи, яка має право на реєстрацію компонування, НОІВ видає свідоцтво у формі паперового документа. За видачу свідоцтва у формі паперового документа, сплачується збір.»;

4) статтю 12 доповнити частиною такого змісту:

«6. До Реєстру не вносяться відомості стосовно майнових прав інтелектуальної власності, які належать або передаються особам, пов'язаним з державою-агресором, крім відомостей про припинення чинності таких прав, інших відомостей, що підлягають внесенню на підставі рішення суду, а також відомостей стосовно

примусового вилучення майнових прав інтелектуальної власності з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.»;

5) статтю 16 доповнити частиною такого змісту:

«8. Правочин щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності вважається нікчемним у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам, якщо він стосується зареєстрованого компонування, власником або правонаступником якого є особа, пов'язана з державою-агресором, крім примусового вилучення з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановлених законом.»;

6) назву Розділу VI викласти в наступній редакції «ВИЗНАННЯ РЕЄСТРАЦІЇ КОМПОНУВАННЯ НЕДІЙСНОЮ. ПРИПИНЕННЯ ДІЇ РЕЄСТРАЦІЇ.»;

7) доповнити статтею «20-1. Припинення дії реєстрації.:

Чинність майнових прав на компонування, власником яких є особа, пов'язана з державою-агресором, може бути припинена за рішенням суду як така, що суперечить інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

Майнові права інтелектуальної власності винахід (корисну модель), що належать особі, пов'язаній з державою-агресором, можуть бути примусово вилучені з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.».

4. Внести зміни до Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 37, ст. 307 із наступними змінами):

1) у статті 1:

абзац чотирнадцятий статті 1 викласти в такій редакції: «патент (патент на винахід, патент на секретний винахід, патент на корисну модель, патент на секретну корисну модель) - охоронний електронний та/або паперовий документ, що засвідчує пріоритет, авторство і набуття права на винахід (корисну модель)»;

доповнити статтю 1 новим абзацом такого змісту:

«Особи, пов'язані з державою-агресором - громадяни Російської Федерації, крім тих, що проживають на території України на законних підставах; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером), що має частку в статутному капіталі 10 і більше відсотків, якої є Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, крім того, що проживає на території України на законних підставах, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства Російської Федерації.».

2) частину першу статті 6 доповнити абзацом такого змісту:

«Подання заявки на винахід (корисну модель) особою, пов'язаною з державою-агресором, вважається нікчемним правочином у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. За такою заявкою діловодство припиняється, правова охорона винаходу (корисній моделі) не надається.»;

3) статтю 22 доповнити частиною такого змісту:

«5. До Реєстру не вносяться відомості стосовно майнових прав інтелектуальної власності, які належать або передаються особам, пов'язаним з державою-агресором, крім відомостей про підтримання або припинення чинності таких прав, інших відомостей, що підлягають внесенню на підставі рішення суду, а також відомостей стосовно примусового вилучення майнових прав інтелектуальної власності з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.»

4) абзаци перший та другий частини першої статті 25 викласти в наступній редакції

«1. Видача патенту у формі електронного документа здійснюється НОІВ у десятиденний строк після державної реєстрації винаходу (корисної моделі). За заявою особи, яка має право на одержання патенту, НОІВ видає патент у формі паперового документа. За видачу патенту у формі паперового документа, сплачується збір.

Патент видається особі, яка має право на його одержання.»;

5) статтю 28 доповнити частиною такого змісту:

«11. Правочин щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності вважається нікчемним у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам, якщо він стосується патенту, володільцем або правонаступником якого є особа, пов'язана з державою-агресором, крім примусового вилучення з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановлених законом.»;

б) статті 32 доповнити частиною такого змісту:

«3. Чинність майнових прав на винахід (корисну модель), власником яких є особа, пов'язана з державою-агресором, може бути припинена за рішенням суду як така, що суперечить інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

Майнові права інтелектуальної власності на винахід (корисну модель), що належать особі, пов'язаній з державою-агресором, можуть бути примусово вилучені з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.»

5. Внести зміни до Закону України «Про правову охорону географічних зазначень» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст. 267 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 доповнити підпунктом 19) такого змісту: «Особи, пов'язані з державою-агресором - громадяни Російської Федерації, крім тих, що проживають на території України на законних підставах; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером), що має частку в статутному капіталі 10 і більше відсотків, якої є Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, крім того, що проживає на території України на законних підставах, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства Російської Федерації.».

2) статтю 7 доповнити частиною четвертою такого змісту: «Подання заявки на реєстрацію географічного зазначення, пов'язаного з географічним місцем на території Російської Федерації, вважається нікчемним правочином у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. За такою заявкою діловодство припиняється, правова охорона географічному зазначенню не надається.»;

3) статтю 14 доповнити частиною шостою такого змісту: «НОІВ відмовляє у задоволенні заяви про внесення змін до Реєстру та/або специфікації товару, а також заяви про внесення до Реєстру відомостей про особу, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення, якщо така заява подана особою, пов'язаною з державою-агресором.».

4) частину першу статті 21 доповнити пунктом в) такого змісту: «географічне зазначення, пов'язане з географічним місцем на території Російської Федерації, оскільки така реєстрація суперечить інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. Таке припинення здійснюється за заявою будь-якої заінтересованої особи.».

6. Внести зміни до Закону України «Про авторське право і суміжні права» (Офіційний вісник України офіційне видання від 13.01.2023 — 2023 р., № 3, стор. 74, стаття 196):

1) доповнити статтю 1 пунктом 36-1 такого змісту:

«36-1. Особи, пов'язані з державою-агресором - громадяни Російської Федерації, крім тих, що проживають на території України на законних підставах; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером), що має частку в статутному капіталі 10 і більше відсотків, якої є Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, крім того, що проживає на території України на законних підставах, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства Російської Федерації;»;

2) абзац перший частини п'ятої статті 9 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Звернення до НОІВ з метою державної реєстрації авторського права і договорів, які стосуються майнових прав на твір, осіб, пов'язаних з державою-агресором, вважається нікчемним правочином у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. У такому випадку державна реєстрація авторського права і договорів, які стосуються майнових прав на твір, не здійснюється.»;

у зв'язку з чим абзаци другий-четвертий вважати абзацами третім-п'ятим;

3) частинну першу статті 48 доповнити абзацом дев'ятим такого змісту: «Правочин щодо розпоряджання майновими правами на об'єкти авторського права або об'єкти суміжних прав вважається нікчемним, якщо він стосується майнових прав на твір, виконання, фонограму, відеограму, програму організації мовлення, які належать особі, пов'язаній з державою-агресором, крім примусового вилучення з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом».

7. Внести зміни до Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 36 із наступними змінами):

1) назву закону викласти у такій редакції: Закон України «Про охорону прав на торговельні марки»;

2) абзац п'ятий статті 1 викласти в такій редакції: «свідоцтво - свідоцтво України на торговельну марку, що видається в формі паперового та/або електронного документа»;

3) статтю 1 доповнити абзацом двадцять п'ятим такого змісту: «Особи, пов'язані з державою-агресором - громадяни Російської Федерації, крім тих, що проживають на території України на законних підставах; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації; юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером), що має частку в статутному капіталі 10 і більше відсотків, якої є Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, крім того, що проживає на території України на законних

підставах, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства Російської Федерації.»;

4) пункт 2 статті 2-1 доповнити абзацом четвертим такого змісту: «визнання недійсними свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні повністю або щодо частини товарів і послуг у порядку, передбаченому законом;»;

5) статтю 5 доповнити пунктом 7 такого змісту: «Якщо заявником вказано особу, пов'язану з державою-агресором, подання заявки вважається нікчемним правочином у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності змісту цього правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. За такими заявками діловодство припиняється, правова охорона торговельній марці не надається.»;

6) статтю 13 доповнити пунктом 4 такого змісту: «До Реєстру не вносяться відомості стосовно свідоцтв, які належать або за якими передаються права на торговельну марку особам, пов'язаним з державою-агресором, крім відомостей щодо продовження строку дії свідоцтва, відмови від свідоцтва, припинення дії свідоцтва, інших відомостей, що підлягають внесенню на підставі рішення суду, а також відомостей стосовно примусового вилучення майнових прав інтелектуальної власності з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.»;

7) пункт перший статті 14 викласти в такій редакції «Видача свідоцтва у формі електронного документа здійснюється НОІВ у десятиденний строк після державної реєстрації торговельної марки. За заявою особи, яка має право на одержання свідоцтва, НОІВ видає свідоцтво у формі паперового документа. За видачу свідоцтва у формі паперового документа сплачується збір. Свідоцтво видається особі, яка має право на його одержання.»;

8) пункт 9 статті 16 доповнити абзацом п'ятим такого змісту: «Якщо правочин щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності стосується торговельної марки за свідоцтвом, власником або правонаступником якого є особа, пов'язана з державою-агресором, цей правочин вважається нікчемним у зв'язку з недодержанням вимоги щодо відповідності його змісту інтересам держави і

суспільства, його моральним засадам, крім примусового вилучення з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.».

9) пункт 3 статті 18 доповнити абзацами п'ятим та шостим такого змісту: «У разі якщо власником свідоцтва є особа, пов'язана з державою-агресором, дія свідоцтва може бути припинена за рішенням суду як така, що суперечить інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

Майнові права інтелектуальної власності на торговельну марку, що належать особі, пов'язаній з державою-агресором, можуть бути примусово вилучені з мотивів суспільної необхідності на користь держави Україна на підставі і в порядку, встановленими законом.».

10) статтю 19 викласти в наступній редакції:

«Визнання недійсними свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні.

1. Свідоцтво, міжнародна реєстрація в Україні можуть бути визнані недійсними Апеляційною палатою або судом.

2. У разі визнання свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні повністю або щодо частини товарів і послуг недійсними НОІВ повідомляє про це у своєму Бюлетені. Про визнання міжнародної реєстрації повністю або щодо частини товарів і послуг недійсною в Україні НОІВ надсилає повідомлення до Міжнародного бюро ВОІВ.

3. Свідоцтво, міжнародна реєстрація в Україні, визнані недійсними повністю або щодо частини товарів і послуг, вважаються такими, що не набрали чинності щодо зазначених товарів і послуг від дати подання заявки або від дати міжнародної реєстрації, або територіального поширення міжнародної реєстрації на Україну.

4. Особа, яка є власником в іноземній державі торговельної марки, право на яку набуто в Україні її агентом або представником, може вимагати визнання свідоцтва або міжнародної реєстрації такої торговельної марки недійсною або передання їй прав на таку торговельну марку, якщо агент або представник не обґрунтує свої дії наявністю дозволу такої особи».

11) Доповнити статтею 19-1: «Визнання недійсними свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні судом.

1. Свідоцтво, міжнародна реєстрація в Україні можуть бути визнані у судовому порядку недійсними повністю або щодо частини товарів і послуг у разі:

а) невідповідності зареєстрованої торговельної марки умовам надання правової охорони;

б) наявності у свідоцтві елементів зображення торговельної марки та/або переліку товарів і послуг, яких не було у поданій заявці;

в) видачі свідоцтва, надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні внаслідок подання заявки, поширення на територію України міжнародної реєстрації з порушенням прав інших осіб;

г) видачі свідоцтва, надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні внаслідок недобросовісного подання заявки, поширення на територію України міжнародної реєстрації.

2. Якщо свідоцтво, міжнародну реєстрацію в Україні визнано недійсними і судом встановлено, що заявка була подана, поширення на територію України міжнародної реєстрації здійснено з порушенням прав інших осіб або недобросовісно, суд може постановити рішення про відшкодування власником зареєстрованої торговельної марки збитків особі, якій вони були завдані діями внаслідок реєстрації торговельної марки».

12) Доповнити статтю 19-2 «Визнання недійсними свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні Апеляційною палатою».

1. Свідоцтво, міжнародна реєстрація в Україні можуть бути визнані недійсними повністю або щодо частини товарів і послуг Апеляційною палатою у разі невідповідності зареєстрованої торговельної марки умовам надання правової охорони, встановленим цим Законом, за виключенням підстав для відмови, передбачених пунктом 4 статті 6 Закону.

2. Заяву про визнання свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні недійсними повністю або щодо частини товарів і послуг (далі - Заява), може бути подано за дорученням через представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного) або іншу довірену особу.

3. Заява може бути подана до Апеляційної палати протягом трьох років від дати публікації в Бюлетені відомостей про видачу свідоцтва або надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні.

4. Заява не може бути подана якщо є таке, що набрало законної сили, рішення Апеляційної палати або суду між тими самими сторонами, про те саме свідоцтво, міжнародну реєстрацію в Україні, із тих самих підстав.

5. Свідоцтво, міжнародна реєстрація в Україні не можуть бути визнані недійсними на підставах для відмови в наданні правової охорони, встановлених абзацами другим, третім, четвертим, сьомим і восьмим пункту 2 статті 6 цього Закону, якщо на дату подання Заяви торговельна марка набула розрізняльної здатності в результаті її використання.

6. Свідоцтво, міжнародна реєстрація в Україні не можуть бути визнані недійсними на підставах для відмови в наданні правової охорони, встановлених пунктом 3 статті 6 цього Закону, якщо особа, яка подала Заяву, не доведе, що на дату подання заявки, на дату міжнародної реєстрації чи територіального поширення міжнародної реєстрації на Україну або на дату пріоритету торговельної марки за свідоцтвом чи міжнародною реєстрацією, щодо яких подано Заяву, протиставлена торговельна марка стала достатньо відмітною, щоб підтвердити ймовірність сплутування, зокрема, асоціювання.

7. Власник свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні може звернутися до Апеляційної палати із клопотанням зобов'язати особу, яка подала Заяву, подати докази використання протиставленої торговельної марки, права на яку набуто раніше, протягом п'яти років до дати подання цієї заяви.

Якщо на дату подання заявки, на дату міжнародної реєстрації чи територіального поширення міжнародної реєстрації на Україну або на дату пріоритету торговельної марки за свідоцтвом чи міжнародною реєстрацією, щодо яких подано Заяву, завершився п'ятирічний строк, протягом якого повинно було розпочатися використання протиставленої торговельної марки відповідно до пункту 4 статті 18 цього Закону, особа, яка подала Заяву, окрім доказів, зазначених у абзаці першому цього пункту, надає докази того, що використання її торговельної марки почалось

протягом п'ятирічного строку, що передує даті подання заявки, даті міжнародної реєстрації чи територіального поширення міжнародної реєстрації на Україну або даті пріоритету торговельної марки за свідоцтвом чи міжнародною реєстрацією, щодо яких подано Заяву, або докази наявності поважних причин невикористання.

8. За подання Заяви сплачується збір. Заява вважається поданою в разі надходження збору на рахунок НОІВ.

9. Сторонами розгляду справи про визнання свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні недійсними в Апеляційній палаті є особа, яка подала заяву про визнання свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні недійсними, та власник свідоцтва, міжнародної реєстрації в Україні.

10. Сторони мають рівні права щодо подання доказів, їх дослідження та доведення перед Апеляційною палатою їх переконливості.

11. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

12. Апеляційна палата не перевіряє достовірність наданих доказів, а відповідальність за достовірність наведеної інформації несе особа, яка її надала. У разі виникнення у колегії Апеляційної палати обґрунтованих сумнівів щодо достовірності будь-яких відомостей, колегія має право вимагати надання додаткових матеріалів на підтвердження наведеної інформації. У разі, якщо стороною не надано таких додаткових матеріалів, або надані матеріали не підтверджують таку інформацію, інформація не береться Апеляційною палатою до уваги.

13. Вимоги до Заяви, умови та порядок її розгляду визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

14. Заява розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати протягом трьох місяців від дати одержання Апеляційною палатою заяви, за умови наявності сплаченого збору за її подання.

15. За результатами розгляду Заяви Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, що затверджується наказом НОІВ та надсилається сторонам.

16. Рішення Апеляційної палати набирає чинності з дня затвердження наказом НОІВ та підлягає оприлюдненню в повному обсязі на офіційному вебсайті НОІВ.

17. Сторони можуть оскаржити затвержене НОІВ рішення Апеляційної палати у судовому порядку протягом двох місяців від дати одержання рішення.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, до приведення їх у відповідність із цим Законом діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Відповідність об'єктів права інтелектуальної власності умовам надання правової охорони визначається згідно із законодавством, що діяло на дату подання заявки, з урахуванням встановлених цим Законом положень стосовно наслідків подання заявки громадянами Російської Федерації, крім тих, що проживають на території України на законних підставах, юридичними особами, створеними та зареєстрованими відповідно до законодавства Російської Федерації, юридичними особами, створеними та зареєстрованими відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером), що має частку в статутному капіталі 10 і більше відсотків, яких є Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, крім того, що проживає на території України на законних підставах, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства Російської Федерації (далі - особи, пов'язані з державою-агресором).

4. Відповідальність за достовірність інформації про особу заявника (власника, володільця, правонаступника) несе ця особа. У разі виникнення у НОІВ обґрунтованих сумнівів щодо приналежності заявника (власника, володільця, правонаступника) до осіб, пов'язаних з державою-агресором, НОІВ має право вимагати надання додаткових матеріалів. У разі, якщо особою не надано таких додаткових матеріалів або надані матеріали не містять затребуваної інформації, заявка вважається відкликаною, а заява, клопотання тощо вважаються неподаними.

5. За заявками на промислові зразки, винаходи та корисні моделі, торговельні марки, географічні зазначення, поданими особами, пов'язаними з державою-

агресором, експертиза яких не завершена на день набрання чинності цим Законом, діловодство припиняється.

6. Рішення про реєстрацію об'єкта права інтелектуальної власності за заявками, поданими особами, пов'язаними з державою-агресором, які були прийняті НОІВ та не надіслані заявникам на день набрання чинності цим Законом, відкликаються, а діловодство за заявкою припиняється.

7. НОІВ не вносить до державних реєстрів відомості стосовно об'єктів права інтелектуальної власності, права на які належать особам, пов'язаним з державою-агресором, за заявами, клопотаннями, поданими до дня набрання чинності цим Законом, крім відомостей щодо продовження строку дії свідоцтв України на торговельні марки, продовження чи підтримання чинності майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності, відмови від прав або охоронних документів, інших відомостей, що підлягають внесенню на підставі рішення суду.

8. Заява про визнання свідоцтва України на торговельну марку, міжнародної реєстрації торговельної марки в Україні недійсними може бути подана до Апеляційної палати щодо свідоцтв, міжнародних реєстрацій, дата подання заявок на які встановлена, а правова охорона торговельній марці за міжнародною реєстрацією надана в Україні, з дня введення в Україні воєнного стану у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України.

9. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити безоплатний доступ НОІВ та його посадових осіб до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців та громадських формувань шляхом отримання витягу з Єдиного державного реєстру в електронній формі.